

Памти се први деби, први гол, прва побједа. У клупске анале Борца остаће уписан 3. август 2002. године, када је почела да се пише нова фудбалска историја овог клуба. Тада је стартовала заједничка Премијер лига БиХ, први пут су у једном такмичењу играли клубови из Федерације БиХ и Републике Српске.

Старт Бањолучана био је успјешан. Започели су га побједом, савладали су у Угљевнику домаћи Рудар са 2:1. Овај дуел памтиће се по дебију новог тренера Слободана Каралића, а засладио га је његов син Владимир Каралић, који је био творац Борчевог првог првенственог тријумфа у фудбалској елити БиХ.

Имао је Рудар теренску иницијативу и стопостотну прилику у 34. минуту. Бивши Борчев голгетер Предраг Дивљак се, послје успјешне акције свога тима, нашао сам пред голманом Бањолучана Шмањом. Сви су очекивали сигуран погодак, али чувар мреже гостију сјајно је интервенисао и успио да сачува своју мрежу.

И умјесто вођства – казна! Играо се 39. минут. Акција је текла по десној страни, Ђурић је у "ватру бацио" Миодрага Бабића. Он је прихватио лопту и шутирао, голман домаћих Синиша Јањић ју је одбио, да би поново дошла до везисте Борца. Услиједио је лоб-ударац Бабића, "јединица" Рудара се извила, само је захватила лопту руком, она је погодила пречку и пала на гол-линију. Најприсебнији је био Каралић, који ју је са пола метра угурао у мрежу и тако постигао први гол за свој клуб у Премијер лиги БиХ.

У наставку утакмице "рудари" су кренули на све или ништа. Редали су се налети према голу гостију, али борбени Грубор, Тривуновић, Вукеља, Босанчић... успјешно су заустављали све те атакe. Знали су борчевци успјешно да се бране, али и да на прави начин узврате. У жеку пуне надмоћности домаћина услиједио је брз контранапад гостију и гол! Било је то у 65. минути. мало фудбалско ремек-дјело нападача Борца Владимира Каралића.

Он се налазио неких двадесет метара на својој половини игралишта, прихватио је лопту на лијевој страни и као вихор се стуштио према голу "рудара". На том путу, дугом шездесет-седамдесет метара, прво је преварио халфа Петричевића, потом Дакића и Кузмановића, а када је изашао сам пред Јањића, који му је кренуо у сусрет, испод њега је послао лопту у мрежу. Бурно су Бањолучани прославили овај погодак, радости није било краја.

Овај гол добро је уздрмао домаћина, који до краја утакмице није успио да озбиљније припријети, али је, ипак, смањио резултат. Три минута прије краја сусрета неко од домаћих играча убацио је лопту у шеснаестерац Борца. У ваздушном дуелу били су Грубор, који је однио лопту и његов бивши саиграч Дивљак. Нападач Рудара је пао, а судија Синиша Зрнић, на изненађење свих на стадиону, показао је на 11 метара. Ни жучни и бурни протести Бањолучана нису уродили плодом, одлуку није промијенио. Сигуран реализатор са бијеле тачке био је Јевтић. Био је то и коначан резултат првог дербија клубова из Српске у Премијер лиги БиХ, који је завршен заслуженом побједом Борца – 2:1.

Наравно, остаће записан овај први првенствени тријумф Бањолучана, али и први првенствени гол Владимира Каралића у Премијер лиги БиХ.

Борцу мјесто у врху

Владимир Каралић, стријелац првог гола Борца у Премијер лиги БиХ, каже:

- Срећан сам због побједе, али и због првог поготка који сам постигао за свој клуб у

првенству БиХ. Нашу одличну игру на премијери крунисали смо добром реализацијом и побједом. Сигуран сам да је ово за нас мотив више да у првом заједничком првенству играмо запажену улогу, да докажемо да Борац припада крему фудбала БиХ.

3. август 2002. године

РУДАР – БОРАЦ 1:2 (0:1)

стријелци: Јевтић у 87. минуту (из пенала), за Рудар, а Каралић у 39. и 65. минуту за Борац, **стадион:** Рудара, **гледалаца:** 1000, **судија:** Синиша Зрнић (Зеница),

жути картони

: Дакић, Јевтић, Кузмановић (Рудар), Грујић, Каралић, Студен, Тривуновић (Борац),

црвени картон

: Дамир Дакић (Рудар) у 72. минуту, Слободан Каралић (тренер Борца) у 43. минуту.

РУДАР: Јањић, Драгичевић, Дакић, Петричевић, Кузмановић, Бјелица, Ранкић (од 74. Пивач), Жижовић (од 46. Д. Матић), Дивљак, Јевтић, Стајић (од 50. Лукић).

БОРАЦ: Шмања, Босанчић, Грубор, Вукеља, Тривуновић, Студен (од 67. Малешевић), Бабић, Ђурић (од 80. Шолак), Грујић, Каралић (од 72. Ђурђевић), Самарџић.

Тренер

Слободан Каралић.

(одломак из књиге "Утакмице које се памте", аутори: Зоран Калинић и Жељко Тица, април 2014.)